

๑๒

บุพการีของวิสาข

LD

เมื่อภิกษุพุกุชนได้ยิมนางวิสาขารำพึงอย่างนั้นก็
มีความคิดอย่างหนึ่ง รีบมากราบทูลพระผู้มี
พระภาคเจ้าว่า “โอ ! ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้า นาง
วิสาขไม่เคยเป็นอย่างนี้มาก่อนเลย นางและบุตรหลาน
เหลนต่างก็เดินเวียนรอบวิหาร แล้วก็ขับร้องเพลง
ต่าง ๆ นานา นางเสียจริตผิดมนุษย์ไปหรือเปล่า” พระ
ผู้มีพระภาคเจ้า ตรัสว่า “ธิดาของเราไม่ได้ร้องเพลง แล้ว
ก็ไม่ได้เสียสติหรือ แต่ที่เธอทำเช่นนั้น เพราะว่า ความ

ปรารถนาที่จะทำบุญในพระพุทธศาสนาของเธอเต็มเปี่ยมแล้ว เธอจึงเปล่งอุทานออกมา” ภิกษุทั้งหลายได้กราบทูลถามว่า “นางได้ตั้งความปรารถนาไว้เมื่อใดพระเจ้าข้า” พระผู้มีพระภาคเจ้า ตรัสว่า “เรื่องนี้มิมีเหตุ” ดังนี้แล้ว พระพุทธองค์ทรงเล่าเรื่องต่อไปนี้

เมื่อแสนกัปที่ผ่านมา กล่าวคือ ย้อนหลังไปเมื่อโลกเกิดขึ้น ตั้งอยู่ เสื่อมสลาย ย้อนหลังไปแสนครั้ง ในสมัยพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระนามว่า ปทุมุตตรสัมมา

สัมพุทธเจ้าทรงบังเกิดขึ้น สมัยนั้น มนุษย์มีอายุ ๑ แสนปี พระพุทธองค์มีพระภิกษุสงฆ์ชีนาสพถึง ๑ แสนรูปเป็นบริวาร

สมัยนั้น มีอุบาสิกาคณหนึ่ง ผู้เป็นยอดอุปัฏฐากของพระภิกษุ และตั้งอยู่ในฐานะดังมารดา นางได้บำรุงพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และภิกษุสงฆ์ด้วยปัจจัย ๔ โดยมาทำบุญที่วัดทั้งเช้าและเย็น ประดุจเป็นมารดาของพระภิกษุ ดูแลอย่างดี ในยุคนั้นมนุษย์อายุยืนถึงแสนปี

แต่นางก็ทำอย่างนี้เข้าเย็นทุกวัน เธอมีเพื่อนหญิงคนหนึ่ง ซึ่งมาวัดด้วยกันเป็นประจำ เพื่อนหญิงนั้นได้เห็นอุบาสิกา พุดคุยกับพระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยความคุ้นเคย และได้รับพร ๘ ประการ จากพระปทุมุตตรสัมมาสัมพุทธเจ้า ความคุ้นเคยอย่างนี้ ไม่ใช่เกิดได้ง่าย จะต้องเป็นกำลังอุปถัมภ์พระพุทธานุภาพอย่างสำคัญ เป็นฝ่ายกองเสปียงที่เดียว จึงจะได้รับความคุ้นเคย นางเห็นแล้วก็ชอบ คิดในใจว่า เพื่อนของเราทำบุญอะไรหนอ จึงมีความคุ้นเคย

กับพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและเหล่าภิกษุสงฆ์ถึงปานนี้ จึงได้กราบทูลถามพระบรมศาสดาว่า “อุบาสิกาท่านนี้ มีความสัมพันธ์อย่างไรกับพระพุทธร่องค์หรือ จึงได้มีความคุ้นเคยกัน” ที่ถามเพราะว่า เป็นญาติ หรือเป็นลูกหลาน เหลนอะไรของพระผู้มีพระภาคเจ้าหรือ

“อุบาสิกาท่านนี้ ได้เป็นยอดแห่งอุปัฏฐากฝ่ายหญิงของเรา” เธอจึงถามต่อไปว่า “นางได้ทำกรรมอย่างไร จึงเป็นเลิศแห่งอุปัฏฐาก” คำว่า ทำกรรม เป็น

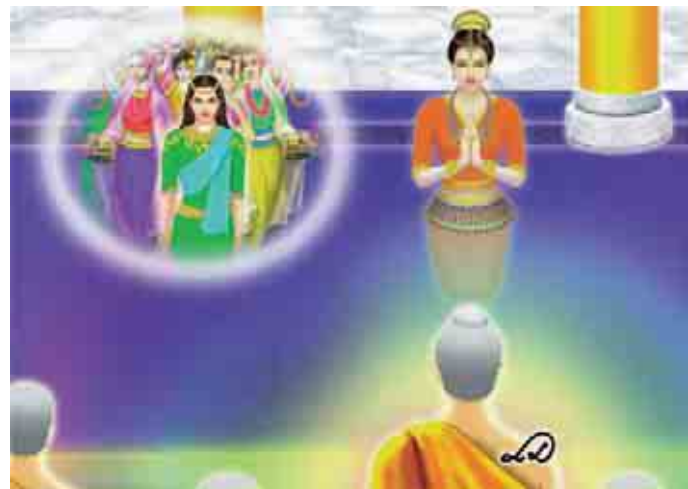
คำกลาง ๆ ไม่ใช่ว่า เธอทำกรรมอะไรมา เราจะไปเหมา
เข้าใจว่า เป็นกรรมไม่ดี อย่างนี้ไม่ใช่ พระปทุมุตตรสัมมา
สัมพุทธเจ้า จึงตรัสว่า “เพราะนางได้ตั้งความปรารถนา
เอาไว้ตั้งแต่แสนกัปที่ผ่านมา” แสดงว่า ที่ผ่านมามีต้องไม่
เคยขาดเลยแม้แต่กัปเดียว “ถ้าอย่างนั้น บัดนี้หม่อมฉัน
จะปรารถนาเช่นนั้นบ้างจะได้ไหม”

พระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงสอดญาณตรวจตรา
ดูด้วยสัพพัญญุตญาณ ซึ่งเป็นญาณทัสนะที่สมบูรณ์ มี

ความสว่างไสวตลอดเวลา ถ้าสอดส่องไปที่ไหนเวลาไหน
 จังจะรู้ได้ แต่ถ้าไม่สอดส่องก็ไม่รู้ เหมือนเรามีดวงตา ถ้า
 เราไม่ลืมตาก็มองไม่เห็น ถ้าลืมตาก็จะมองเห็น และแล้ว
 พระองค์ได้ตรวจดูกำลังบุญบารมี ดูธาตุธรรมของเธอ
 แล้วจึงตรัสตอบว่า “ได้สิ เธอจะได้เป็นในอนาคตกาล”
 คำว่า “ได้” ในที่นี้หมายความว่า อีกแสนกัปข้างหน้า ซึ่ง
 นางได้ยินแล้วก็มีความรู้สึกว่า เวลาไม่นานเท่าไร มีความ
 รู้สึกว่า เหมือนพรุ่งนี้เลย ความรู้สึกของผู้ที่มีบุญ กระทบ

บุญ มีบารมีมาก จะมีความรู้สึก ว่า ไม่ยาวนาน เพราะ
รู้ตัว ว่า ชีวิตในสังสารวัฏ อีกแสนกัปที่ตัวจะไปถึง
เป้าหมาย อย่างมากที่สุดจะได้ท่องเที่ยวอยู่ ๒ ภูมิ คือ
มนุษย์ภูมิกับเทวภูมิ คือ ตายจากมนุษย์ก็ไปบังเกิดเป็น
ชาวสวรรค์ จุตติจากสวรรค์ก็ลงมามนุษย์ เมื่อพระสัมมา
สัมพุทธเจ้าตรัสสิ่งใดแล้วไม่มีผิด เป็นจริงถูกต้อง
แม่นยำเสมอ “ถ้าอย่างนั้น ขอพระองค์พร้อมด้วยภิกษุ
สงฆ์ ๑ แสนรูป ได้โปรดมารับภัตตาหารที่บ้านของ
หม่อมฉันตลอด ๗ วันด้วยเถิด”

๒๐

พระปทุมุตตรสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงรับอาราธนา
ในวันรุ่งขึ้นก็เสด็จมาพร้อมกับภิกษุสงฆ์ ๑ แสนรูปมาที่
เรือนของเธอ คำว่า เรือน ในที่นี้ ต้องรองรับพระได้

จำนวนมาก ต้องมีขนาดใหญ่ทีเดียว นางได้ถวายทาน
แต่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าและภิกษุสงฆ์ตลอด ๗ วัน
วันสุดท้ายนางได้ถวายผ้าสาฎกเพื่อทำจีวรแก่

หม่อมกษัตริย์ โดยมีพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นประมุข
พร้อมกับกล่าวว่า “ด้วยผลแห่งทานนี้ หม่อมฉันไม่ได้
ปรารถนาความเป็นใหญ่แห่งเทวโลก” คือ มีบุญมาก
สามารถปรารถนาไปเป็นใหญ่ในเทวโลกได้ แม้จะทราบ
ว่า เทวโลกมีความสุขมากเพียงใด “แต่หม่อมฉัน
ปรารถนาพร ๘ ประการจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใน

เบื้องต้น แล้วตั้งอยู่ในฐานะดังมารดา เป็นยอดแห่งมหาอุบาสิกาผู้สามารถบำรุงพระภิกษุสงฆ์ด้วยปัจจัย ๔” พระปทุมุตตรสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงตรวจดูบุญบารมีของหญิงนี้ว่า จะสำเร็จหรือไม่ ก็ทรงพบว่า สำเร็จ จึงทรงพยากรณ์ว่า “ความปรารถนาของเธอจะสำเร็จ ในแสนกัปข้างหน้า จะมีพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอุบัติขึ้น ทรง

พระนามว่า พระสมณโคดมสัมมาสัมพุทธเจ้า ในกาลนั้น
เธอจะได้เกิดเป็น อุบาสิกาชื่อ วิสาขา จะได้รับพร ๘

ประการ และตั้งอยู่ในฐานะดังมารดา ผู้เป็นยอดของ
อุบาสิกา ผู้สามารถบำรุงพระภิกษุสงฆ์ด้วยปัจจัย ๔”

